

Xavi Lloses exposa sistemes sonors i imagina músiques

El músic resident a Sant Feliu de Guíxols inaugura avui l'exposició 'A cau d'orella' a la Fundació Valvi de Girona

Xavi Lloses (Lleida, 1976), presentat generalment com a pianista i compositor –però també, en segons quins àmbits, com a antipianista i terrorista sonor– és cada vegada més un artista conceptual que parteix de la música i del so en general per crear i fer reflexionar l'espectador sobre aspectes tan diversos com els que planteja a la instal·lació A cau d'orella, que dona títol a l'exposició que aquest vespre inaugura a la Fundació Valvi de Girona, a les 19 h. En aquesta instal·lació, una sèrie d'altaveus exponencials penjats a les parets de la sala Mercè Huerta emeten uns missatges molt fluixets que t'obliguen a parar l'orella molt a prop de l'altaveu. “Les coses que es diuen a cau d'orella són les van directes al fons del teu ser, són les que coses importants, que no s'obliden”, explica Lloses, resident des de fa molts anys a Sant Feliu de Guíxols, on aquest estiu va oferir al Festival de la Porta Ferrada la conferència sònica Consideracions sobre l'inevitable ressonar. En aquesta xerrada concert ja plantejava alguns dels temes que desenvolupa en el seu debut a Valvi –de fet, la seva primera exposició a Girona– amb un catàleg molt peculiar, que funciona com una obra autònoma. El catàleg no mostra les peces que s'hi exposen, sinó fotografies d'altres performances i accions poètiques de Lloses –és el que ell anomena “música de càmera”–, acompanyades de frases com ara “La música no ha fet res per tu i tu no has de fer res per la música” i la que obre el llibret: “Imagina una música meravellosa dins el teu cap, una música que no haves sentit mai, i mai abans haves pogut imaginar.” Imagina...

Perquè això és el que proposa sovint Lloses a l'espectador, que imagini, per exemple a través de “cartells d'una exposició de peces imaginàries”. “No m'interessa deixar el seu de banda, però l'art conceptual és il·limitat. Parlo, per exemple, de les músiques imaginàries i especulatives, que no es poden escoltar amb les orelles però que poden ser les que t'omplen més”, explica.

En tot cas, al llarg de l'exposició hi ha unes quantes peces que sí que sonen o que potencialment poden fer-ho. Són els sistemes sonors –un concepte que remet als sound systems jamaicans– com el que rep el visitant a l'entrada, amb una bola de discoteca rotatòria que fa sonar uns gongs sobre uns monopatins. O una peça nova formada per timbres que l'artista utilitza en “performances agressives” i que dona a l'espectador “la possibilitat de fer-lo sonar”, perquè, com remarca l'autor, “no exposo l'escàndol, sinó la possibilitat de crear-lo, com quan de petit anaves a missa i tenies la temptació de pujar a l'altar per fer-hi alguna bestiesa, però mai no l'acabaves fent”.

La gran sorpresa arriba a la sala gran de Valvi [<http://www.fundaciovalvi.cat/>], la Martí i Pol, on unes 130 ràdios –de fet, radiocassets i altres reproductors– emeten en freqüències diferents, com una “font que no para de brollar”. És el Núvol d'ones hertzianes i neix de la fascinació de Lloses [<http://www.instagram.com/xavilloses/>] per les ràdios com a “sistemes sonors autònoms”. Passejant entre els aparells i els sorolls que generen, la ment no hi pot deixar de buscar significats i connecta paraules i músiques fragmentades. Una experiència única.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 21-09-2022, Pàgina 25

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2195060-xavi-lloses-exposa-sistemes-sonors-i-imagina-musiques.html>